

την της Μικρά Ασία ως διεθνής Αμυνόμενος διπέρ είναι οι θερμοί, φωνεύθηκεν ένανάγκη, και ο Κόδρος και ο Παλαιολόγος ήταν γεννηθέντων. (Gloria victis)

τού πατρός του ἀπρόσχωρει μὲν ἐλαφρὰ πηδήματα μέχρι τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν ἔκυπτε μὲν δρυμῆς καὶ τὸν κατεψίλει.

Ἄλλην μίαν φοράν τὸ παιδίον εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου, καθ' ἡν τοιγμήν Ἐλληνος η συνεδρίασις.

Οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ ὑπουροὶ εὑρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὴν αἴθουσαν. Οἱ Βασιλεῖς ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός, χωρὶς γὰρ δύων προσῆγον εἰς τοὺς ἄλλους. Οἱ Αὐτοκράτωρ τότε εἶπεν εἰς αὐτόν.

— Μεγαλείστατε. Δέν ἔχαρείστατε αὐτὸν τοὺς κυρίους.

— Τὸ παιδίον ἐπτάραφη καὶ ἔχαρείστιος μετὰ χάριτος, ἐνῷ δὲ αὐτοκράτωρ τὸ κατεψίλει μὲ πάθος καὶ μειδίων.

Ο «Μεγάλος μπαμπάς»

Οταν ἀπεθύμηται νὰ γέη τὸν «μεγάλον μπαμπάν», δὲ μικρὸς Βασιλεὺς ἐπρέχει τὰ διαμερίσματα κατὰ τρόπον διπολού διαπρέσσεται τὰ μέγιστα τὴν κατασκοιού.

— Τοιγμήν Ἐλληνος εἰς τὸν φρουρὸν τοῦ γραφείου.

— Αγοιζάτε μου. Θέλω γὰρ ίδω τὸν μπαμπά μου.

— Ο κλητήρι τῷ ἀπήγντα.

— Μεγαλείστατε. Δέν δύνομαι γάρ ναίξω.

— Άλλ, ἐγὼ είμαι δικόρδης Βασιλεὺς.

— Οχι, Μεγαλείστατα δέν θα ναίξω. «Ἐν τῷ μετάνη πήρετο συνήθεως η πατέρων στρατηγὸς καὶ τὸ πατέρον τότε, λαμβάνον περισσότερον θάρρος ἐκ τῆς παρουσίας τῆς πεπανέλματος ζωηρότερον.

— Ανοίξτε, σᾶς λέγω. Ο μικρὸς Βασιλεὺς δὲ θέλει.

— Ενθυμούμαι ἀκόμη ἐν ἀνέκδοτον τοῦ μικροῦ πρίγκηπος. Ανέκδοτον καταλήγει τὸν Κωνσταντίνο—τὸ διπολού τοῦ μονηγήθη αὐτὸς διδούς δὲ αὐτοκράτορα, μίλων ἐπέραν, καθὼν συγκρήνη, ως συνήθως, τὸν ἀδενοθουν γάρ.

— Δέν δύνασαι, Κωνσταντίνο, γὰρ φαγασθῆσαι εἰπεν ή Α. πολαν παράδοξον ἀμοιδῆς εὔγητησαι οὐ μίδος μου ἀπὸ τὴν παιδαγωγὸν δικά την καλήν τοῦ διαγωγῆν. — Νά την πάγη κάτοι εἰς τὸν κατον καὶ νὰ πατέη μὲ τὰ πόδια τοῦ εἰπεν τὸ ρυάκιον τὸ διπολού εἰχημάτης η δροχή.

— Ούτω μὲντα τὸ μικρὸς δὲλλος στρατηγὸς μεταβατοῦντας τὸν περιβόλον τοῦ πατέρου, καὶ τὸν πατέρον τοῦ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τὰ παράθυρα. Τὸ παιδίον ποτὲ ποτὲ νὰ κλαυθ καὶ ἐρωτᾷς «διδούς τὸ κλεψίον».

— Απόσσον μη μᾶς ἀκούσουν ἀπ' ἔκανητην η κυρία Μοντεσκιού. Νομίζεται μὲν οὐδὲν τὸ θύελον γὰρ εἰλογέν οὐδὲν τοῦ σπεύσει καὶ τὸ πρωτικός τ